

GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a esse de 2 ori: Mercurea si Sambet'a, Fóiea una data pe seputemana, — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl. v. a. Pentru tieri esterne 16 fl. v. a. pe unu anu séu 40 doidieceri, or 3 galbini mon. sunatória. Se prenumera la poste e. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie ad. cam 10 vorbe mari séu mici inserate se ceru 8 cr. Tacs'a timbrala e 30 cr. de fiacare publicare. Faradepunerea acestui pretiu inainte nu se voru mai primi publicari.

Nr. 1.

Brasovu, 5. Januariu 1863.

Anulu XXVI.

INSCIINTIARE de PRENUMERATIUNE la Gazet'a Transilvaniei si Foi'a pentru minte, anima si literatura;

pe anulu 1863, sem. I.

Dela 1. Januariu 1863 cu 5 fl. m. a. pe sem. in launtrulu Monarchiei austriace; cu 8 fl. m. a. pe sem. in afara din Monarchia.

Douăzeci si cinci de ani se implinescă, de candu Foiile acestea priveghéza și si nöpte pe lenga poporului romanu, ce a trecut de atunci incóce prin atatea dile de restriste si furtune, standu că unu soldatu credintiosu la postulu seu, si preluptanduse in timpi normali si abnormali pentru binele publicu, si cu deosebire pentru fericirea viitorului natiunei sale.

Lupt'a cea mai hotaritória de sórtea poporului romanu pe viitoru e la usia; puçinu si diet'a Ardealului, — care a provocatu si pana acumu atatea lupte artificiose, — se va convoca. Cunoscemu cu totii, luptele ce ne stau inainte; scimu catu de cerbicose potu fi ele, pana candu vomu poté occupa postulu, ce se cuvine natiunei nöstre in concertulu sororilor natiuni colocuitórie. — O parte catu de mica din acésta lupta radima si pe umerii jurnalului acestuia, care, déca vreodata, apoi acumu pretinde cu tota seriositate dela toti solidii frati de lupta totu feliulu de concursu, penitrucá se ne aflam in pusetiune a representa natiunea cu demnitate si dupa tote imperativele ei trebuintie jurnalistiche, la ceea ce noi nu vomu remané datori, pana candu si pana unde ne voru sprijini puterile si ajutoriele, asupra caroru potemu si vomu poté dispune. —

Barbatii de capacitate ai natiunei nöstre sunt cu deosebire provocati a intrecurma acumu tacerea si a reesi cu totii la frontariu cu productele ingenialoru, ale privegherei, oserbatjoniilor si ale petrundietatii loru politice, că se potemu dîce la or'a decisiva: lupta buna amu luptatu: Pentru Principe, Patria si Natiune!

MONARCHIA AUSTRIACA.

Daco-romani'a Dlu A. P. J. si a Dlu D. din „Közlöny“**).

Dum nihil habemus quod agamus,
calamo ludimus.

Arma virumque canamus. — Unu duelu înfricosi, Domniloru, unu duelu dela a carui reesire va depinde intemeierea urmări imperiu si caderea celuilaltu; unu duelu, la carele adstau in locu de secundanti, doua natiuni intregi intregulete representate prin cititorii „Independentii constitutionale a Transilvaniei“ si ai jurnalului „K. Közlöny“, mai in scurtu, unu duelu, portat cu condeie de gâscă ori de otielu n'am potutu află, in totu casulu insa agere si elastice că si sabiile turcesci de Damascu — se pregatesce intre unu unguru si romanu, amendoi ardeleni, adica pe limb'a buresceniloru: cerbicosi, amêndoi mândrii de originea loru că si armasarulu pustelor, că si vulturulu Carpatiloru.

Dnu Redactoru alu lui „Közlöny“ ne avendu pe semne timpu in anulu celu sgomotosu 1861 si lipsindu'i in anulu noului provisoriu placerea de a ridică manusi'a aruncata de Dn. A. P. J. prin cancelariile redactiuniloru unguresci, isi luă cateva ore spre a esi la lupta in lun'a a 12-ea a anului alu treisprediecelea din provisoriu, si cu siepte taieturu maiestre se rapedí asupra contrariului séu cu aerulu unui luptaciu trufasiu si siguru de a remané invingêtotoru. Penitrucá inse victori'a dumnealui se ajunga a fi atatu mai gloriosa, elu aruncandu de fundamentu carticic'a titulata „Independentia constitutionala a Transilvaniei“ inaltia pe aceeasi o Daco-romania de siepte caturi**), prin urmare in totu casulu mai inalta decatul celu mai inaltu palatu de pe Graben din Vien'a.

*) Acestu articolu ne veni dintr'odata cu celu dela Blasius publicatu in Nr. 101 et 102. Ilu publicamu că pe unulu, ce dilucida lucrulu, de si in maniera ironica, din alta lature. R.

**) Contignatio. — Dn. D (ozsa) adica publică in contra

Acum se vedi lucrulu naibei, că dupace a pusu cineva o fatica in adeveru gigantica de a'si adună — cele mai felurite materialuri de claditu, din patru cinci tieri, pétra de varu, granitu si marmoru din Carpati, stejaru din codrii Ardealului, feru din tote minele aceleiasi tieri; dupace apucă a constringe pe toti romanii din tote valile si siesurile că se viie si se'i ajute la naliarea maretului edificiu, dupace apoi isi vede — in fantasi'a sa — spaimentatorulu idolu gat'a incaltiatu inbracatu si armatu din creschetu pana in talpi standu că si colosulu dela Rhodos cu unu picioru pe unulu, cu altulu pe celalaltu capu alu Daco-romaniei, holbandu la elu nisce ochi catu pepenii verdi dela Oradea mare, -- apoi se intielege de sine, că plasumitorulu se spaimanta si elu de fapt'a maniloru sale si perde curagiulu de a'lui atacá cu scopu că se'lui trantésca la pamentu si se'lui sfarme că pe vit'a cea mare mare cu picioare de lutu, despre carea spune unulu din scriitorii evreesci. Asiá ce se faca si dn. D. intr'o stare atata de strimitorata? Unu omu cu tactulu finu este mai totudeauna ajutatu de instinctulu conservarii proprie; asiá si dn. D. se reculege iute, alerga in susu si josu, dâ din mani si din picioare că si romanulu candu pate cate o dauna din negrij'a sa, si mai pre urma afla, oh minune! ajutoriu cu prisosintia. Natiunea unguresca se scola, precum earasi se intielege prea usor, cu micu cu mare, barbati, femei, tineri, batrani; gubernulu Austriei sare dreptu in picioare cu tota armata sa, eara pe urm'a acesteia mai vinu si celealte popóra ale statului austriacu, armate tote, sci dumneata Domnule, că in secululu cruciatelor, séu si că in contra locustelor, apoi se vedeti numai cum se arunca cu totii

Dlu Al. Papiu Ilarianu septe articoli unulu dupa altulu in Nrii 172 pana la 178 din „Kolozsvári Közlöny“ din Dec. a trecutu, cu carii se incéreca a demustrá, cumcă auctorulu Independentiei si toti amicii opiniuniloru lui voiescu a intemeié Daco-romani'a cu ajutoriulu celei mai crunte rebeliuni,

pe — natiunea romanesca, — vream se dîsu pe articolul lui A. P. J., cum ti o facu clăie preste gramada, cum ti o turtescu că pe o placinta de care se mananca pe la „hanurile“ turcesci, si pacea e gata, si dn. D. dörme odichnitu, eara dn. A. P. J. nu mai are ocasiune de a'si tipari pe sam'a romanilor, italianilor si a francilor brosiurele, si fiindca Daco-romania nu mai exista, apoi nu mai trebuie se nici ortografia daco-romană, eara ou acăsta cadu si susceptibilitatile cele scortmonite in adunarea din Iuliu asupra ortografiei si transplante dela Brasov la Bucuresci că si orice alta marfa neguatioreasca, apoi depuse spre pastrare in Revistă romana si in Tesauro.

Cu toate acestea duelul totu mai curge inainte, pentru ca dn. D. își mai aduce a minte de când A. P. J. si nefericitorul Jancu in calitatea loru de cancelisti la tablă regescă amblă in portu ungurescu său nemtiescu, eara nu romanescu, de candu pe cela flu chiamă te Pap Sándor, că si cum ar' dice cineva te Hoszszu, te Molnár, te Kádár si totu se fia romani, fuse facuti din unguri; apoi cum dn. D. se lase pe Pap Sándor cu un'a cu doua, pana nu'i va dâ o trantela său tăietura buna de merinde pe ceea lume.

Acum însa stai pe locu Domnulu D., fieti de ajunsu că neai stricatu frumos'a si clasic'a Daco-romania, dupa care n'audi dta cum plangu satenele nóstre (de frig, de fome, si de dasde), — încetă de a te mai incaibără de A. P. J.; tragedii bine sam'a, că acăstă nu este lupt'a cea fabuloasa a Horatiilor si a Curiatiilor, că se péra cate doi si totu se mai remana cate unulu, pentru că se fia cine se o tulăscă si la fuga in timpu de nevoia. Adu'ti aminte Dle D., că brosura „Independintia“ v'a facutu unu mare bine de la 1861 incóce. Ai uitatu óre, că mai multi unguri connationali ai Diale carii se tienea până atunci de partit'a „Resolutiunii“, si era cu totulu antiaustriaci, citindu acea brosura său numai audindu de ea, au trecutu unii în castrele Dului Deák său la partit'a adresei, eara altii au sarit de a dreptulu in partit'a lui „Pesti Hirnök“ impacanduse pe deplinu cu gubernulu Austriei; si asiá multu mainainte de a'ne spune Dta cumcă că mane ve veti impacá cu politic'a Dului ministru Schmerling si ve veti luptá pe viézia pe mórte alaturea cu austriacii*), altii temenduse de „amerintiari“ de natur'a celoru esite in „Independintia“, s'au rearuncat din nou in bratiele gubernului si în ale elementului germanu, pentru că se se asigure de oricare incercari ale romanilor si se'i retiena pe acestia in starea despre care disese Göthe: Es ist dafür gesorgt worden, dass die Bäume nicht in den Himmel wachsen sollen. Deci tocma pentru acăsta atatu Dv., catu si chiaru gubernulu sunteti datori lui A. P. J. cu unu felu de recunoscintia, pentru că intre o lupta fórtă ferbinte de principii si opiniuni, in comitate, in dieta si in publicitate aruncă naluc'a daco-romanismului la mijloc.

De altmintrea remane la vointia si placerea dlui A. P. J. că se continua să nu incepă lupta de publicitate cu dn. D. et Compania. Mai departe cititorii carii cunoscu limb'a magiara, potu află, in ce modu se poate intemeié si earasi sfarmă in restimpu numai de doua septemani unu statu compusu din mai multe miliune de locuitori; eara noi ne vom retrage din acăsta afacere la o parte, cu atatu mai virtosu, că dupace romanului ii vine mintea totu mai la urma, dupace dinsulu se apucă se si faca statu si imperiu in conformitate cu ideile dlui D., eara nu cu ale nóstre, pe care le amu impartasit in óresicare nr. din anul 1861, apoi plamadésca altii totu staturi si imperatii, că noi vomu ingrijii pentru că se nu ne plói in case si in biserici, precum si că agrii se ne produca mai putina polomida si mai multe grauntie.

Zernesci, in ajunulu nascerii Domnului.

G. B.

Brasovu. In siedintia din 15/3. Jan. a camerei comerciale si industriarie s'au luat in desbatere cateva cestiuni fórtă interesante pentru publicul celu mai alesu. Intru acestea numeramu: petitiunea pentru invointia mai inalta, că incaici aici la marginile tierii se se pótă folosi telegrafulu si in limb'a romană cu piatiele comerciale din Principatele vecine; — petitiunea pentru incetarea vidimarii paspórtelor pe la c. r. starostii resedietore in Principate; — nou'a lege

*) Azt hiszi talán, hogy Schmerling államminister mindenbe beleegyezik, csak hogy a magyarokat pusztithassa? Hja! de a magas politikában nem döntenek a boszszu és gyülölet indokai; ma versengünk az osztrákokkal s holnap tán élethalára harczolunk egy más oldala mellett. „K. Közl.“ nr. 177 din 27. Dec.

de timbru (Stempelgesetz) introdusa de senatulu imperialu, introdusa insa (totu de la 1. Jan.) si in Ungaria si Transilvania; — apoi si legea reformată pentru invioieli intre bancruti si creditorii loru. Despre cele doua petitiuni astfel, cumca aceleasi la locurile mai nalte au fostu refuzate. De spre legea de timbru astfel atata, că aceleasi coprind tacse mai grele de catu au fostu cele de mai nainte, că negotiatorii sunt datori a'si timbră din nou tóte protocolele pre care foi se mai afla nescrise, apoi a petrece tóte posturile său partitele vechi in foile celea curate. Deci fiindcă acăsta lucrare cere la mai multe case negotiatori unu timpu de doua si trei luni, de aceea camer'a comerciala sia propus a roga pe autoritatatile finantiale, că aceleasi se mijlocescă óresicare inlesniri si anume prelungirea terminului timbrarii. — In catu pentru astă numita procedura de invioila (Vergleichsverfahren), apoi legea cea noua reformata totu va mai fi in stare de a intimpina multe hotii si insuetatorii de a le falitilor. In poterea acestei legi nici unu falitu nu poate pasi la invioila cu creditorii sei, decat cu numai déca: firm'a lui a fostu protocolata celu putin cu doi ani mai nainte de falimentu; déca elu pana atunci nu a mai falimentat; déca va fi in stare de a numera creditorilor celu mai putin 50%; déca va dovedi in totu chipulu, că falimentulu is'a trasu prin adeverate nenociri, eara nu prin cheltueli nebunesci, prin luesulu femeilor sau a; eara din contra va fi datu in criminalu că orice hotiu si insuetatoru.

Din vecinetea Siretiului, in diu'a lui Ignat 1862.*)

Fiindu crescerea fetelor atatu de cumanitoria pentru generatiunile viitorie, nu va fi fora de interesu a vedea cumu stamu cu educatiunea partii femeiesci la noi. In favoarea chiaretatii trebuie se facemai antaiu una destingere, se destingemu plas'a poporului nostru, carea in crescerea partii femeiesci se tiene de datinele timpurilor trecute si nu pune urechi la cerintele timpului de fața, de aceea plasa, care, facandu locu luminelor timpului de fața si impacundule cu datenele trecutului, da fetelor un'a crescere consciuta. Pe catu se tiene de plas'a cea dintai a poporului lucratioru de pamant si meserisii cei pucini si carpaci, ce-i avem, se referesou la plas'a a dou'a, aice la noi proprietarii cei mari, preotimes, diregatorimea, invetigatorimea si cati-va proprietari mici. Mamele din starile acestea sintiesou de a rendulu trebuinta, de a dă si celorloru loru una crescere mai alăsa si mai buna, de si bunetatea asta in ideile loru este atatu de variata, că si premisele din cari resulta ea.

Staverimintele pentru crescerea partii femeiesci sunt parte publice, parte private. Intre cele publice sunt de inteleisu scólele de fete, de cari avem in tota Bucovina numai patru; doue in Cernauti, din care un'a sta sub consistoriulu apuseanu dela Liov (Lemberg), eara cea lalta, pe semne, sub iabinulu dela Sadagur'a, ca ci e facuta si intretienuta de evrei; a treia se afla in Suceava si sta órecandu sub consistoriulu nostru din Cernauti, dara in timpulu de fața este ea sub prevegherea consistoriului apuseanu lioveanu; a patra, ce sta sub conducerea consistoriului nostru, se afla in Sirete.

Pe candu cele trei scóle sunt fórtă cercetate de copile, asta din urma mai ca-i desíerta; la acăsta stare ticalosa contribuescu dou'a impregiurari: in scóla acăsta de a valma că si in celelalte se propunu invetiatuirele in limb'a germana si asta, catu-i de gres, o scie tota lumea. Intimpinandu copilele greutatea acăsta, se desgusta de invetiatura si de totu, si nu se dau duse la scóla; a dou'a, diregatorimea ei nu-i regulata bine si invetiatoritie ei, de parte de a fi petrunse de ardórea invetiatoriesca si de insufletirea, ce se nasce din dorintia de a nainta pe calea culturei elementulu seu nationalu, nu respondu cu cuvintia nece celor mai generale detorintie, ce se pretendu dela una invetiatoritie. Bine-ca nepasantia asta grósa a simtito publiculu, si consistoriulu, imbulditu de murmurările lui, a demandat protopresviterului respectiv a face cercetare, dara pe'l acumu cine scie mai multu decâtă atâtă, ca sa facutu cercetarea mai bine de un'a septemana?

Si lucrulu vine cu atâtă mai misteriosu, ca invetiatorit'a, carea fù mai alesu obiectulu cercetării, in locu se se lase de datinele sale pline de dauna pentru caus'a scolara, pare ca in mania intregei cercetari, cauta mai cu deplinetea a le pune in lucrare. Si totusi scóla acăsta, fiindu ea unica de feliulu setu sub consistoriulu nostru, ar' fi se fia una flóre de scóla.

*) On. corespondinte e rogatu a continua solidele sale reflecioni si descoperiri in interesulu fericirei viitorului nostru. — R.

La scările private se numera crescatorii (convictele) infinitate de particuli. De acestea se află în Cernăuti 8, în Sirete 1, în Radauti 2 și în Suceava 3. Unica crescatoria infinitată de astă târnă de către D. Olimpia Simiginoviciu are tendinția națiunala, — precum am vedea din programul ei publicat în ceteva gazete. — Cele lalte institute sunt tot de desnaționalizare, ca și instrucția însele pe lunga aceea, ca se propune în limba străină, se dedau copilele a cugetă și a simți cu totul neromanesc și asiatic se instruind ele de tulipană, din care se tragă. Astă dauna națiunala au vedea multi dintre ai nostri și astă-di audiu de două proiecte, de a infinita două crescatorii naționale și mai strinsu două crescatorie de stare, ună pentru starea boierescă și alta pentru fetele starei preotice. Crescatorii astă din urmă se aiba chiamarea, de a deindea pe fetele peste totu la cuvintia în tōte purtările și impregiurările ei, apoi la cusutu, la fieru, la legumarit, în scurtu la tōte lucrările, carele sunt imbinante cu economia ce are se o pōrte preotulu; apoi de a le invetia limbă loru cu deplinătate, poesia și parti din istoria națională și geografia: acestea tōte că nesci cunoscintie positive, ce se pretindu dela fia-care preoteasa numai decât; eara că sciuntia negativă, cumu-i dicu invetiatii, sa se introduca ele în artea muzicei instrumentale și vocală, în desemnul, în cunoscintia limbelor france și italiene.

Despre timpul realizării proiectelor acestora nu scim niciună, dară pen'atunci ar fi eu cale, că parintii, carii nu-si dau copilele la scolă D. Olimpia Simiginoviciu, ci la cele lalte, să pretindă, că copileloru loru se li se propuna limbă romanesca și relegiunea macar în limbă romanesca, ceea ce pen'acum nu scim se se facă unde-va. (!!!)

Se mai cresc copile și prin întrebuintarea guvernantelor mai alesu în casele boieresci; despre acestu felu de educatiune inse alta data.

Principalele une. Din Dâmbovicioră 10. Jan. (Extractu din o scrisoare particulară). Eu inca nu me indoesce cumea în cele din urmă cestiunea monastirilor inchinate se va regula în modu decisiv, nu credu insă nici-decum că eu atâtă inriurintă elementului grecescou asupra celui romnescu se va precurmă. Amestecul greciloru printre romani nu este numai dela fanarioti, adica de 150 ani încóce; asiatică ceva dîcu numai ignorantii. Grecii au domnit în Principate multu nainte de sinodul dela Florentia, în biserică mai virtosu și în politica adesea. Precum în Romă vechia sub cesari, și în Romă nouă dela Constantin înainte familiile latine și grecesci s'au unitu între sine prin relege și casatoria în capitală, asiatică mai târdi aceeași impreunare s'au latită și preste provincii. După ce în Principalele romanesce au ajunsu a fi domniile suverane, grecii totu au sciutu se se tienă aici, și vedeti istoria, de cate ori poporulu s'a sculatu asupra loru, de cate ori s'a varsatu sange în rescurările în templă din pricina loru, de cate ori clerulu patriei iau afară și s'au mijlocit gonirea loru preste Dunare. Grecii insă totudeauna s'au reintorsu eara și, astădi că cuvișii calugari, mane că argati și epistati ai Domnilor tierii, poimane și totudeauna că neguiaitori, dincolo că arendasi, eara mai virtosu dela caderea Constantinopolei încóce grecimea nomolă tōte orașele tierii, apoi se amestecă prin casatorii cu cele mai de frunte familii. Domnilor, luate samă, că astădi injurandu cineva pe grecii din Principate, injura deodata mai pre tōte familiile noastre fruntasie. Langa greci se adaosera bulgari, serbi, arnauti și mai târdi muscali. Domnilor, se nu uitati, că familiile din Romă vechia devenisera mai la urmă intocma asiatică de corcute; și familiile cele mai mari și mai mici din Ungaria, au nu sunt ele totu atatea corcitură? Si Lombardia nu este ea o răză de corciti? Si grecii din Grecia sunt $\frac{1}{2}$ amalgamati din colonii romane (români) și din slavi. Națiunea engleza intră și unu amestecu de trei rase său naționali. — De aceea dîcu eu, că pe greci nu-i vei scăde de aici cu mijloace fizice și brutale, că este prea târdi, că și potem naționaliza; se lo insuflam de totu altu respectu, cu dezvoltamentul și marimea noastră națională. Se ne coregemu și se le coregemu caracterul. — Dar se vedem ce voru face acum boierii noștri cu veniturile monastirilor? Se vedem catu va intra din ele în vîstieriă tierii și catu în pungile particularilor. Această e întrebarea.

Cu episcopile noastre e o mare miseria. In Moldova sunt vacante de cîteva ani tōte trei, mitropolia și amândouă episcopile, cea de Romanu și de Husi, în Tiéră romană cea de Buseu și cea de Rîmnicu. Eu nu am afiatu care se fia

adeverată cauza pentru care Cameră nu alege la aselea scaune. Dv. adica veti fi sociindu, că în Principate alege din vechime adunarea legislativa pe mitropoliti și episcopi, din cauza cum se spune, că acestia aici că și în Ungaria sunt membrii cum se dice nascuti ai corpului legislativu. Pare-mi-se că cameră se temea, că de voru fi totu scaunele archipastorești ocupate prin archierei alesi, atunci lucrările ei era se ia alta direcție, pentru că doi mitropoliti și cinci episcopi mai alesu de era alti omeni, eara nu că celu de Argesiu, și aru fi formatu și ei o partita șoare, deoare nu romană, incă rusă sau rusă-grecă.

Noi pe aici despre monastirea Neamtiului nu scim mai multu, decat că nainte cu o luna a cadiutu prada focului, care s'a escătu năptea și a mistuitu nu numai locuințele călugărilor, paraclisele, lăcașurile și spitalele, ci și cele două biserici mari. Pentru că cei carii n'au vedea acea monastire se și păta face o idee șoare despre marimea pagubei în templă, se și închipuiescă unu spațiu catu o piata, buna ora cum ar fi a Brasovului, inconjurat de muri, pe langa care era preste totu case cu două caturi, eara în mijlocu bisericele; se afle earasi, cumcă numerulu monachilor locuitori în intrul monastirii celei mari, cum și pe la schiturile și sechâstriile care se tineau de monastire trecea de parte preste ună mite suflete, între care se află nu numai romani, ci și unu numeru însemnatu din alte națiuni, precum greci, ruși, neamti și frântosi, ba tocma și nisces turci botesci; eara dintre acestea mai multi mesteri de tōte profesiunile care se lucra în tienutulu monastirii. Mai în scurtu, că pagubă se suise la mai multe sute de mii socotite în lei. Monastirea Neamtiului a suferit în acești dieci ani din urmă lovitură multe și grele, întrige cumplită rusești și boieresci. Certele dintre egumeni, răpirea veniturilor, luarea tipografiei și alttele mai multe, au trebuitu se mai fia insocote și de tecunaria, precum dau mai multi cu socotlă. Gubernul a trămis o comisiune cercetătoare la fața locului. Publicul se interesă să forte, pentru că se afle adeverată cauza a nenorocirii de focu în templă la monastirea Neamtiului. —

— Adica Dv. vi se pare că diatribă inceputa la București în Revista română și în Tescu *) asupra ortografiei numite a lui Cipariu va irita spiritele și va dă pricina de dusmanii personale că în 1838 între J. Maiorescu de ună, J. Eliadu și Marcovici de alta parte, în 1839 între Eliadu, Valliant și Saulescu dela Moldova, în 1847 între Eliadu și Laurianu! ? Se poate; eu insă nu me temu că publicul va luă parte la susceptibilitate literatilor noștri. Nu mai traimești în secolul IV candu călugării se batea că orbii pentru Origenă și pentru cuventulu Homousion, nici în secolul lui Savonarola, candu se ciomagea dascalii greci cu latinii (secolul XV), nici în dilele lui Luther. — Presidiul asociatiunii transilvane nu ar fi trebuitu se caute în fată nimici, se nu fia lasat în favoarea lui Babesiu să cine a fostu motivatorul, propusul unei lui Munteanu în nici un felu de discuție publică, pana nu se discută mai ante în vreo secțiune, și tocmai la anul să fia fostu enunciata. Asiatică ve trebue, de către ati esitu într-o adunare de optu sute (cum se spunea, dintre care o parte femei) cu disertații filologice, pe care abia o suta de insă avea de unde se le pricepe. Alta data veti scrie ce nutrement se dati publicului celui mare, ve veti face și Dv. mai practici. Ortografiă (nu insă și stilul) din Ardealu era se fia primă incetă cu incetul de sigură de către tota românească fară nici o sanctionare din partea unui publicu asiatic de amestecat. — De Revista română se nu ve mira că ve ataca: ortografiă ei primă o lovitură foarte grea. Au nu vedeti Dv. că multi tipografi voru fi siliti să lapădă mai la urmă literele cu caciule și cu coditie, ceea ce loru le face o mare pagubă materială de mai multe mii. Se te miră mai mult de Redactorul Tescu lui, că și ese din specialitatea sa și se ia la dispute uriciose că dascali greci din dilele cardinalului Visarionu. Si apoi ce spune Dn. Papiu Ilarianu, că în Tiéră romană nu se dă ortografiile de poruncă? Au nu scim noi, că totu ortografiile care au urmatu pana astăzi la instructiunea publică și la funcționari au fostu totu numai din poruncă? Au nu aude lui inca să asemăna înjuraturile acelora, carii își perdura posturile numai din pricina poruncii de a se scrie pe viitoru cu litere latine? În dilele lui Bibescu din poruncă Rusiei venita prin consulul Daschkoff să opriște scrieru cu litere latine. Intrebăti pe Eliadu ce a patită atunci din pricina Curierului de ambe sexe și pe Baritiu la ce felu de găna și

*) Reprodusa și continuata în Concordia din Pestă și în Folia din Brasov.

era supuse foile numai pentru că recomandă adesea scrierea cu litere. Dela Stirbei încă ce avem la mana patru porunci gubernamentale pentru scrierea cu litere și primirea unei său altei ortografii. Dela gubernulu nemtiescă din Austria n'a vediutu nimini asemenea porunci, macarca pe candu petrecea și dn. Ilarianu în Viena cu dn. Laurianu, s'au facutu și încercari a se mijlochi o porunca de felulu acesta; dar nemtii, de si forte tatariti asupra romanilor pe atunci, nu s'au amestecat la dictarea de ortografii. S'au amestecat insă episcopile și serbii și papistasi, tragendu care într-o parte care în altă, insă fară nici unu folosu, că romani își vediura de drumulu loru. Parintele mitropolitulu Ungro-Vlachiei celu de astăzi încă este forte necajită pe litere, pentru că Preasf. Sa le tiene de nainte mergătoarele papistasi, din care pricina în anulu trecutu, rugase și pe episcopulu Sibiului că se i stă în ajutoriu, insă earasi fară folosu. Acum că gubernulu îa luat și tipografiă din mana, a venit trăbă de și catechismulu se tiparesce cu litere latinesci, fară că se ne fia frica de papistasia ori unatice, și Preasf. Sa n'are ee se facă porunciloru. Scl. scl.

Chronica din afara.

(Incheierea prospectului din Nr. 102.)

Italia. Pre catu timpu România nu va fi capitala a Italiei intru intielesu politicu și nationalu, pe atata nu poate fi vorba nici de o liniște și pace durătoare. Aici inse nicidecum nu se cuvine a perde din vedere, cumca nici unu popor și nici unu statu europen nu doresce că România se ajunga să fi capitală unui nou imperiu italienescu; Suvenirele cele gloriose ale Romei sunt mai insuflătoare de temere pe viitor, decat că vreo națiune se voiște în sinceritate regeneratiunea pe dintregul a Italiei asiatică precum o scie lumea între anii 200 dinaintea nașterii și 300 după nașterea lui Isus Christosu. Deci noi credem asiatică, că toma se ajunga România vreodata capitală a Italiei, atunci insă mai multe stături se voru invoi la o aliantă permanentă în contra ei și o voru tienă șresi cum în o blocată de di și de nopte, pentru că nu cumva se ésa dintre miediuinele sale. Aici apoi se unescu interesele Franției cu ale Germaniei și Austriei, cum și ale Greciei sau ale Turciei, pentru că totă scia forte bine, ce au avutu a suferi odinioară poporale loru dela oligarchia și dela imperatorii Romei. Deocamdată se mai mangaie fiacare cu acea sperantă, cumca o parte însemnată a poporului Italiei mai este încă forte bigota, eara altă anume în statul român în Neapole și Sicilia forte coruptă moralicescă și nestatornică în parerile sale, incatul cu bani multi se poti amagi și trage pe asemenea poporori ori încatrăvei voi. De aceea gubernulu regelui Victoru Emanuilu are să se luptă în acele parti ale Italiei cu greutati colosală; pentru că întrigile și rancunele în adeveru italiane, crudimile și barbarile banditilor formati în cete multe și mari din omenei partitei burbone, adică ai foste familii regesce, tienendu pe locuitori în grija și frica necontenita, silescu pe gubernu la urmari asemenea crude și sangeroase. Adauge la acestea și neodichnă casinata de partită republicana lui Mazzini, carea din timpu în timpu sparge în revolte particolare mai virtosu în cetatile Lombardiei. Grijă cei insufla din partea sa și generalu Garibaldi cu ideile și planurile sale încă n'a înnoetatu cu totul. Garibaldi adica nu se lasă de ideia de a ocupa și incorpora România și Venetia la statul italianu cu ajutoriulu unei insurecții generale, ce ar fi să organiza preste totu pamantul Italiei. Din contra gubernulu de acum alu Italiei se pare a recunoște, cumca anume încercarea de a luă dela Austria asiatică numitul patru-unghiu, adică Mantua, Verona, Peschiara, Venetia ar fi să pune în pericol perirea întregii armate italiene. Cam acăstă este situatiunea în Italia pe la începutul anului în carele amu intrat.

Se trecemai de parte la

Francia. Situatiunea înaintrului acestui statu în timpul de față nicidecum nu este placuta și nici chiaru sigura. Mai multe mesuri despotică ale imperatului Napoleonu, lipsă și saraciă infriociata ce se simte mai virtosu pe la cetati și în fabricile cele mari anume din cauza resboiului civil din Nordamerica, nenorocită portare a resboiului frantiosescu în contra republikei Mexico din America meridionala, a imunității materiale de nemultumire și a datu nutrementu patimilor de resbunare, alu carorou focu spuditu licurescă mereu

și este intretinutu de catra toti neamicii familiei Napoleonilor, carii de către numai ar stă în poterea loru oar tranti cu o óra mai nainte de pe ameliora culme la care s'a reînaltat dela 1851 încocă. — Intr'aceea fiindca preste puținu se deschide în Paris sesiunea camerelor, apoi cuventul de tronu va coprinde șresicare explicații ale stării lucrurilor; prin urmare noi ne vrendu a lu preocupa, încheiemu astădată revistă nostra pentru Franță.

Spania. Acestu statu în decursulu anului 1862 a datu mai alesu trei semne de o activitate mai insuflătoare de respectu: aliantă sa cu Britania și cu Franță spre a impaciu revolutiunea din Meksico, apoi retragerea din aceeași, descooperirea simpatiilor sale pentru Papa în maniera amerintiatore și — persecutarea protestantilor.

Britană mare. S'a distinsu în anulu trecutu mai alesu prin politică sa din afara, pe care o vediuramu urmando în Italia și Muntenegru, în Serbia și Constantino-pole, în Egiptu și în China în modu preste totu insuflatoru de respectu.

Germania. La cunoscutele cause de diferenție și desbinari ale poporului germanu se mai adause și portarea ducelui de Hessen și a regelui Hannoverei catra supusii loru, cela voindu se calce orice libertati ale poporului, eara acesta încercânduse a restaura la supusii sei protestantii bigoteri și fanatismulu relegiosu tocma precum domnise același înainte cu 250 ani. Insă nici unul nici altul n'au scosu nimicu la cale.

Prusia. Luptă politica dintre cetățeni și aristocrati care decurge din cauza constituției cu multă ură, merită totă a nostra luare aminte.

Rusia. Este după a nostra opinie a celu colosu cumplitu, ce calca cu unui picioru în Polonia, eara cu altul în Camicăta, alu carui picioru insă pana la 1855 era — de lutu arsu, eara de atunci încocă incepura a se preface incetioru în picioare de bronzu, în catu vai de acela preste care va mai ajunge odată că se calce Rusia. Deci, priveghiată, că nu sciti óra.

Estrăsu

din protocolulu diecesanului consistoriu Aradului.

Aradu, 20. Decembrie 1862. Nr. 436.

S'au censuratu soturile fundației Zsigi-iene pentru ajutorarea studentilor romani greco-resariteni din Oradea-Mare, — dela 1. Noemvre 1861 pana la 1. Noemvre 1862; care infacisiédia sumariulu urmatoriu:

I. Perceptiunea:

1. Arendă casei fundaționale	1475 fl. — cr.
2. Colectă	54 „ — „
	de totu 1529 fl. — cr.

II. Erogătiunea:

Pe desplatirea supererogatului din anulu trecutu; în contributiunea casei fundaționale; pe instruirea casei și a alumneului; și pe proviziunea alumnilor de totu 1936 fl. 29 cr.

III. Alaturare:

Erogătiunea e mai mare decat perceptiunea cu 407 fl. 29 cr. cu carea suma fundației remane manipulatul fundatoru.

Determinare:

Socotelile aceste de bune afanduse, se trămitu inderetru la senatulu fundaționalu; era determinatiunea acăsta, după punctulu 14 alu statutelor fundaționale, se trămite la Gazelete romane pentru bunavointă de a o publica.

Semnatu prin ierodiaconulu și notariulu consistorialu

Andrei Papp.

Balulu Reuniunei F. R. scl.

Se va tienă în 13/25. Ianuariu 1863 în sală redutei de aici, în folosulu fondului Reuniunei, la care se invită cu totă onoarea p. t. publicu, ce pe lunga o petrecere formosă de saltu voiște a contribui și la immultirea fondului unui institut filantropic, ce și are de devisa ajutorarea crescerei orfelinelor și a secșului femeiescă. Pretiulu intrarei a pers. e 1 fl. 60 cr. v. a. Începutulu la 8 óre séra.

Bilete se află la DD. J. B. Popoviciu, D. Lászlo, T. Mansu et Comp. et Ed. Fabik.